

สรุปผลและขอเสนอแนะ

ความมุ่งหมาย

การวิจัยครั้งนี้ มีความมุ่งหมาย เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้เกี่ยวกับตน ซึ่งจะรวมถึงความคิดเห็นเกี่ยวกับตน ความคิดเห็นเกี่ยวกับตนในอุดมคติ และความแตกต่างระหว่างตน กับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ นอกจากนี้ยังมีความมุ่งหมาย เพื่อเปรียบเทียบ ความคิดเห็นเกี่ยวกับตน ในคานวรางกาย คานศีลธรรมจรรยา คานสวนตัว **คานสังคม** คานครอบครัว และคานการวิพากษ์วิจารณ์ตนเอง ระหว่างกลุ่มวัยรุ่นชาย และกลุ่มวัยรุ่นหญิง

กลุ่มตัวอย่างประชากร

กลุ่มตัวอย่างประชากร คือ นักเรียนที่มีอายุระหว่าง 13 ถึง 18 ปี ซึ่งกำลังศึกษาอยู่ในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 และมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนรัฐบาล สังกัดกรมวิสามัญศึกษาใน เขตนครหลวงกรุง เทพชนบุรี จำนวน 3 โรงเรียนคือ โรงเรียนสายปัญญา โรงเรียนวัดคววนิเวศวิหาร และโรงเรียนสุวรรณดารามวิทยาลัย จำนวนทั้งหมด 360 คน เป็นชาย 180 คน และ หญิง 180 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามและแบบวัด ดังนี้ คือ

1. แบบวัดความคิดเห็นเกี่ยวกับตน ผู้วิจัยได้แปลจาก **แบบวัดความคิดเห็นเกี่ยวกับตน** ของ ฟิตส์ (Fitts) ซึ่งจะรวมถึงการอธิบายลักษณะ **เอกลักษณ์**ของตน ความพอใจในตน และพฤติกรรมที่แสดงออก ใน 6 ลักษณะดังนี้ คือ

ทางด้านร่างกาย ทางศีลธรรมจรรยา ทางส่วนตัว ทางสังคม ทางครอบครัว และ
ทางการวิพากษ์วิจารณ์ตนเอง

2. แบบวัดความคิด เห็น เกี่ยวกับตนในอุดมคติ ซึ่งผู้วิจัยได้ดัดแปลงจากแบบ
วัดความคิด เห็น เกี่ยวกับตน ในข้อที่ 1 โดยใส่คำว่า 'อยากจะหรือปรารถนาในข้อความ
ที่แสดงถึงลักษณะทางบวก (positive) และไม่อยากจะ หรือไม่ปรารถนาในข้อ
ความที่แสดงถึงลักษณะทางลบ (negative)

3. แบบสอบถามแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ผู้วิจัยได้แปลงจากแบบสอบถามเพื่อ
วัดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของ เฮอรัมแนส (Hubert J. M. Hermans)

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล ใช้วิธีการทางสถิติดังต่อไปนี้ คือ

1. หากาประสิทธิสัมพันธ์สัมพันธ์ โดยใช้สูตรของ เพียร์สัน เพื่อหาความสัมพันธ์

ระหว่าง

1.1 ความคิด เห็น เกี่ยวกับตน กับ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์

1.2 ความคิด เห็น เกี่ยวกับตนในอุดมคติ กับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์

1.3 ความแตกต่างระหว่างตน กับ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์

2. ทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของคะแนน โดยวิธี Z - test เพื่อ
เปรียบเทียบระหว่าง ความคิดเห็น เกี่ยวกับตนของกลุ่มวัยรุ่นชาย และกลุ่มวัยรุ่นหญิงใน
6 ลักษณะ ดังนี้คือ

2.1 ทางด้านร่างกาย

2.2 ทางด้านศีลธรรมจรรยา

2.3 ทางด้านส่วนตัว

2.4 ทางด้านครอบครัว

2.5 ทางด้านสังคม

2.6 ทางด้านการวิพากษ์วิจารณ์ตน

ผลการวิจัย

1. ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนความคิดเห็นเกี่ยวกับตนกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $.05$ ($r = .480, .432, .474$ $P < .05$) แสดงว่าคะแนนความคิดเห็นเกี่ยวกับตน และคะแนนแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ มีความสัมพันธ์กันในเกณฑ์ปานกลาง
2. ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างคะแนน ความคิดเห็นเกี่ยวกับตนในอุดมคติกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ $.05$ แสดงว่าคะแนนความคิดเห็นเกี่ยวกับตนในอุดมคติและคะแนนแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ไม่มีความสัมพันธ์กัน
3. ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนความแตกต่างระหว่างตนกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ $.05$ แสดงว่า คะแนนความแตกต่างระหว่างตน กับคะแนนแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ไม่มีความสัมพันธ์กัน
4. กลุ่มวัยรุ่นชาย และกลุ่มวัยรุ่นหญิง มีความแตกต่างในเรื่องความคิดเห็นเกี่ยวกับตนในด้านต่าง ๆ ดังต่อไปนี้ คือ
 - 4.1 ด้านศีลธรรมจรรยา มีความแตกต่างกันในส่วนความเป็นเอกลักษณ์ และพฤติกรรมที่แสดงออก
 - 4.2 ด้านส่วนตัว มีความแตกต่างกันในส่วนความเป็นเอกลักษณ์และความพอใจในตน
 - 4.3 ด้านครอบครัว มีความแตกต่างกันในส่วนพฤติกรรมที่แสดงออก
 - 4.4 ด้านสังคม มีความแตกต่างกันในส่วนพฤติกรรมที่แสดงออก
 ในทุกด้านที่มีความแตกต่างกันนี้ เมื่อพิจารณาจากคะแนนเฉลี่ยแล้ว ปรากฏว่ากลุ่มวัยรุ่นหญิง มีความคิดเห็นเกี่ยวกับตนดีกว่ากลุ่มวัยรุ่นชาย

ขอสรุป

ผลที่ได้จากการวิจัยแสดงว่า มีความสัมพันธ์ระหว่างความคิดเห็นเกี่ยวกับตนกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ส่วนความคิดเห็นเกี่ยวกับตนในอุดมคติ และความแตกต่างระหว่างตนไม่มีความสัมพันธ์กับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ขอสรุปที่ได้จากการวิจัยในครั้งนี้ประการหนึ่งคือ วัยรุ่นหญิงมีความคิดเห็นเกี่ยวกับตนดีกว่าวัยรุ่นชาย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และ .05

ขอเสนอแนะ

1. ควรจะมีการศึกษาในเรื่องนี้อีก โดยควบคุมตัวแปร ในด้านสถานะทางเศรษฐกิจและสังคม ระดับการศึกษาของบิดามารดา อาชีพรวมทั้งรายได้ของบิดามารดา และเชื้อชาติ เป็นต้น
2. ในการศึกษาวิจัยครั้งต่อไป ควรจะให้นักเรียนในโรงเรียนต่าง ๆ ให้มากกว่านี้ และถ้าจะศึกษาเด็กวัยรุ่นในต่างจังหวัดด้วย ก็จะเป็นการดี เพราะจะได้ตัวแทนที่เป็นเด็กวัยรุ่นไทยอย่างแท้จริง
3. ควรมีการสร้างเกร็ดเรื่องต่าง ๆ เพื่อวัดความคิดเห็นเกี่ยวกับตน ความคิดเห็นเกี่ยวกับตนในอุดมคติ และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ โดยยึดถือลักษณะ โครงสร้างของสังคม และวัฒนธรรมไทย รวมทั้งบุคลิกภาพของเด็กวัยรุ่นไทยเป็นหลัก
4. ควรมีการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้เกี่ยวกับตน กับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ โดยใช้แบบสอบถามหรือแบบทดสอบที่แตกต่างไปจากการวิจัยครั้งนี้ เพื่อเปรียบเทียบว่า ผลที่ได้นั้นจะแตกต่างหรือคล้ายคลึงกันมากน้อยเพียงใด
5. ควรมีการศึกษาความสัมพันธ์ ระหว่างกระบวนการสังคมประภค (Socialization process) กับการรับรู้เกี่ยวกับตน เพราะผู้วิจัยเชื่อว่า ทั้ง 2 อย่างนี้จะต้องมีความสัมพันธ์กัน และเป็นผลซึ่งกันและกัน
6. ควรมีการศึกษา การรับรู้เกี่ยวกับตน ของผู้ที่กำลังศึกษาอยู่ในมหาวิทยาลัย ในคณะต่าง ๆ รวมทั้งศึกษาการรับรู้เกี่ยวกับตนของผู้ที่มีอาชีพต่าง ๆ กัน เพื่อนำผลมาตั้ง เป็นเกณฑ์ สำหรับแนะแนวผู้ที่ต้องการจะมีอาชีพนั้น ๆ